

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

FAKULTA TEXTILNÍ

POD POVRCHEM A NA POVRCHU

UNDER THE SURFACE AND ON THE SURFACE

LIBEREC 2013

ANDREA ŠREJMOVÁ

ANOTACE

Základním prvkem dámské oděvní kolekce je struktura na textilií a její použití v oděvu způsobem modelace přímo na figuríně.

Inspiraci jsem čerpala ze dvou zdrojů. Prvním zdrojem jsem se inspirovala pod povrchem mořského světa a bohatými strukturami mořských korálů a ve druhém zdroji jsem se zaměřila na lidskou strukturu, tedy pod povrchem každého z nás, na typologii osobnosti a charakter.

Tak, jako jsou různorodé struktury korálů, tak jsou různé i typy lidské osobnosti. Hlavním záměrem bylo propojit tyto dvě myšlenky v jednu. Kolekce je tvořena ze šesti modelů – Cholerik, Melancholik, Sangvinik, Flegmatik, Introvert a Extrovert. Každý model je tvořen jinými strukturami, ale zároveň jsou propojené, navazují na sebe a vychází jedna z druhé. Některé jsou povrchem ostré, jiné měkké a živé. Cílem práce bylo, aby struktury na modelech tvořily takový plastický povrch, díky kterému by znázornily, co je pod povrchem každé dané osobnosti.

Paleta barev je tvořena jemnějšími odstíny korálů, škálou mořských modří a písčitých tónů. Materiálově je záměrně použito jak tužších textilií, tak materiály velmi jemné a živé, pro docílení kontrastů různosti typů.

Modelací většiny modelů formou drapování na figuríně dalo vzniknout sošným uměleckým tvarům. V kolekci je živost a elegance.

ABSTRACT

The main element of the women's collections is the structure of the fabric and its use by modeling directly on the mannequin.

The main source of inspiration has been found within the two sectors. The first sector, I took an inspiration from, was the /under the sea World/ with its rich structures and sea corals. The second sector, I studied the human structure from outside as well as from inside as sort of typology, personality and character. The diverse structure of corals often reflects the various types of different personalities in a very interesting way.

The main intention was connected this two ideas into one idea. Collection is consisting from six models – Hothead, Melancholic, Snanguineous, Stoic, Introvert and Extrovert. Each model is formed of different structures, but simultaneously are connected, continue to each other and every one is connected with the other. Some are sharp on surface others are soft and live. Aim of work was that structures on models formed such a plastic surface which show as a character each of the personality.

For color palette I used the finer colours of sea corals, range of the sea blue colours and sands tone. For better contrast of diversity type I used different material – stiffer fabric and very fine and live materials.

For a lot of models I tried method by formation fabric directly on mannequin and it was impuls for develop of artistic statuesque shapes. In collection is a live and elegance.

KLÍČOVÁ SLOVA

Povrch, struktura, tvar, plastičnost, osobnost, charakter

KEY WORDS

Surface, structure, plasticity, personality, charakter

Poděkování Doc .ak. mal. Emílii Frydecké za vedení a posun, paní Janě Čutkové za pomoc s vypracováním, rodině a Tomovi za podporu, celému týmu pro vytvoření dokumentace : foto Roman Dobeš, make-up Tomáš Grosmann, hair stylist Jakub Šrejma, modelka Paullete Tomešová a spolužákům za společné tvoření, inspiraci a motivaci.

OBSAH

1	ÚVOD.....	11
2	TYOLOGIE OSOBNOSTI.....	12
2.1	Osobnost.....	12
2.2	Temperament	12
3	ROZDĚLENÍ TYPŮ - HIPPOKRATÉS, C. G. JUNG	13
3.1	Hippokratés.....	13
3.2	Carl Gustav Jung.....	13
4	CHOLERIK.....	15
5	FLEGMATIK.....	16
6	MELANCHOLIK.....	17
7	SANGVINIK.....	18
8	INTROVERT	19
9	EXTROVERT	20
10	PODMOŘSKÝ SVĚT – KORÁLI.....	21
10.1	Tvorba.....	21
10.2	Typy útesů.....	22
10.3	Rozmnožování.....	22
11	PROPOJENÍ – TYOLOGIE OSOBNOSTI SE STRUKTURAMI KORÁLŮ.....	24
12	STRUKTURA V HISTORII ODĚVU	25
12.1	Struktura v dobách renesance, baroka	25
12.2	Struktury a platičnost v oděvu dnes	28
13	VLASTNÍ KOLEKCE.....	30
13.1	Jednotlivé oděvní kompozice	31
13.1.1	Cholerik	31
13.1.2	Flegmatik	35

13.1.3	Introvert	39
13.1.4	Melancholik	43
13.1.5	Sangvinik	45
13.1.6	Extrovert	48
14	NÁVRHY MODELŮ	50
15	FOTODOKUMENTACE	57
16	ZÁVĚR	50
17	BIBLIOGRAFIE	71

ÚVOD

Oděv, oděvní kompozice, model.

Pod těmito slovy si mnozí lidé představí věc, která se obléká z funkčního a estetického hlediska. Pro mě se pod těmito pojmy objevuje vize uměleckého objektu. Z tohoto důvodu jsem neřešila zpracování modelů klasickou technikou konstrukcí střihů, ale ve většině případech modelací přímo na figuríně. Tento způsob vytváření modelů zanechal oděvu živost, která je pro téma kolekce vystihující.

Každý model vystihuje jeden typ osobnosti. Pomocí tvarů celých střihových dílů, tak i struktur inspirovaných pod povrchem mořského světa, konkrétně útesových korálů, jsem aplikovala struktury na povrch oděvů a tím odkryla „pod povrch“ daného typu, charakteru.

Modely se utvářely postupně, podle citu, kdy jsem nechala volnější průběh tvorby postupu. Tak jako se každý z nás utváří a formuje postupně, tak jako se mění naše myšlení podle vlivu okolností, tak jsme jednou blíže typu introverta a jednou extroverta, tak jsem se nechala vést a tvořila tuto kolekci.

TYPOLOGIE OSOBNOSTI

1.1 Osobnost

Osobnost může být definována různě. Jedinci mají rysy nejen rozdílné, ale i společné. Lidé reagují na podněty různě, to byl také důvod a snaha každého jedince zařadit do určitého typu.

„V běžném jazyce používané výrazy jako ‚byrokrat‘, ‚měšťák‘, ‚intelektuál‘ apod. vyjadřují určitý charakteristický druh člověka čili jeho určitý typ. Podle H.J.Eysencka (1987) pojem typu vyjadřuje v podstatě totéž co pojem vlastnosti.“¹ Pojmy typu a obecné vlastnosti osobnosti jsou téměř synonyma. „Za historicky první typologii, pomineme-li spekulativní typologie astrologické, pokládá H.J.Eysenck (1987) Galenovu teorii čtyř temperamentů, kterou rozpracoval Hippokrates a mnohem později I. Kant ve své antropologii.“²

1.2 Temperament

Jednou z kategorií vlastností osobnosti tvoří temperament. Pojem temperament zahrnuje směs charakteristických nebo vrozených rysů osobnosti. „Klasické typy temperamentu (Hippokrates Galenus) vycházeli z nevědeckého pojetí mísení „tělesných šťáv“, ale vyznačují se přesným pozorováním a výraznými správnými charakteristikami, a proto jsou jako určité syndromy platné dodnes.“³

Lidé se navzájem liší několika způsoby. Vnímáním, myšlením a pamatováním – tedy stránkou duševního života, ale i reakcemi na podněty – tedy formou. Temperament určuje dynamiku celého prožívání a chování osobnosti. V psychologii, ale i jinde, například v literatuře a dalších vědách, byly vytvářeny typologie přinášející určité konkrétní typy. Historicky nejstarší je typologie Hippokratova.“

¹ Nakonečný, M.: Lexikon psychologie, Praha, 1995, str. 312

² Nakonečný, M.: Lexikon psychologie, Praha, 1995, str. 312

³ Nakonečný, M.: Lexikon psychologie, Praha, 1995, str. 309

ROZDĚLENÍ TYPŮ - HIPPOKRATÉS, C. G. JUNG

1.3 Hippokratés

(asi 460 – 370 před naším letopočtem)

Jako lékař ze starověkého Řecka je zakladatelskou osobností medicíny jako takové. Jako první vytváří ucelený systém pouček a postupů, které lze označit za prazáklad lékařství. Hippokratés navazuje na nauku přírodních filosofů, především na jejich humorální teorii pojednávající o tělesných šťávách. Tvrdí, že zdraví souvisí na rovnováze či nerovnováze těchto šťáv v těle. Zároveň také dodává, že tuto rovnováhu lze vhodnou životosprávou a správným životním stylem a prostředím ovlivňovat.

Rozdělil temperament na čtyři typy, které byly rozvíjeny pozdějšími badateli.

sangvinik (krev), *flegmatik* (sliz, hlen), *melancholik* (černá žluč), *cholerik* (žluč)

1.4 Carl Gustav Jung

(26.7.1875 – 6.6.1961) „Švýcarský psychiatr a zakladatel tzv. analytické psychologie je autorem typologie, kterou H. Rempelin (1959) nazývá typologií postojů. Východiskem tohoto typologického systému byla klinická pozorování a rozsáhlá historicko-srovnávací studia dosavadních typologií. V úvodu ke své práci o psychologických typech Jung (1960) sám říká: „Pozorujeme-li lidský životní běh, vidíme, že osudem jednoho jsou více podmíněny objekty jeho zájmů, zatímco osudy druhého více jeho nitrem, jeho subjektem“. Podle Junga existují lidé, kteří jsou ovládáni více vztahem k vnějšímu světu a lidé, kteří jsou více ovládáni vztahem k sobě samým, ke svému vnitřnímu životu. Je to podle něho výraz dvojího zaměření psychických procesů – na objekt a na subjekt. Každý z těchto dvou základních typů má pak varianty: intelektuální nebo citovou a pasivní nebo aktivní. Základní zaměření psychiky, navenek a dovnitř, jsou však komplementární: kdo je vědomě a chronicky zaměřen navenek, je nevědomě zaměřen dovnitř a naopak; to jsou tzv. sekundární charaktery“⁴

Základními typy jsou *introverze* (zaměření dovnitř) a *extroverze* (zaměření navenek).

⁴ Nakonečný, M.: Lexikon psychologie, Praha, 1995, str. 314

„ – extroverze-introverze: je to jedna z nejdůležitějších charakteristik osobnosti (C. G. Jung chápe tyto obě charakteristiky jako typy); extroverze znamená především činorodost a společenské založení, otevřenost, povrchnost a impulzivnost; introverze znamená především uzavřenost, zahleděnost do sebe, ostýchavost, plachost či odstup od druhých. Výrazných extrovertů a introvertů je však poměrně málo, většina lidí je ambiverních, s nevýraznými rysy extroverze či introverze “. ⁵

Jung dospěl k určení charakteristik intuitivním zpracováním svých klinických zkušeností a srovnávacím studiem různých typologických systémů. H. J. Eysenck definuje typ jako „syndrom rysů“ a to, co je těm syndromům společné, lze pak označit jako faktory nebo typy – rozdíl mezi Eysenckem a Jungem je, že Eysenck hovoří o faktorech, kdežto Jung užil pojmy pro označení dvou typů.

⁵ Nakonečný, M.: Základy psychologie, Praha, Akademia, 1998, str.523

CHOLERIK

Tělní tekutina, která ho ovlivňuje, je žlutá žluč (řecky cholé). Je silně vzrušivý, má sklon k výbuchům hněvu a k agresi, reaguje často impulzivně, je netrpělivý a panovačný, vznětlivý, vyžaduje často od druhých ústupky a těžko se ovládá. Emočně je labilní, city jsou u něho vyvolány snadno, navenek reaguje rychle, silně a často bez zábran. Prožívá hluboce a rychle, je to emočně labilní extrovert. Z hlediska neurovědy u cholerika probíhá silný vzruch a slabý útlum.

Záporné vlastnosti:

Cholerik je zásadový a ve svém životě se zásady a hesly řídí. Těžko se ovládá a pokud se mu nedaří se zásad držet, je nevrlý, vznětlivý a nepříjemný. Nesnese prohru a když nemá pravdu, nenechá si připustit, že by se mýlil. Má rád, když stojí v čele a k ostatním lidem udržuje postoj. Netoleruje lidi, kteří jsou líní a nevyužívají naplno schopnosti, kterými byli obdarováni. Nevychází dobře s nerozhodnými a pomalejšími lidmi. Často se stává, že jeho chování vyústí až v agresi. Jeho vznětlivost se může zdát přehnaná, ale jeho rozčilení je pomíjivé a je schopný se za krátkou dobu opět normálně bavit a o problému jednat.

Kladné vlastnosti:

Cholerik je dynamickou osobností, která jde za svými cíly. Je rozený vůdce už od nejútlejšího věku. Rád překonává překážky, miluje boj a konkurenci. Je velmi pracovitý a má schopnost dokončit větší díl práce než kdokoliv jiný. V podvědomí má silnou touhu po změně, je rozhodný, má silnou vůli a řeší rychle problémy. K věcem, které jednou vyřeší, se již více nevrací. Má výborné organizační schopnosti a dokáže velet bez ohledu na znalosti prostředí a podmínky. Má dobrou intuici a obvykle má pravdu. S krizovými situacemi se umí vypořádat bez problémů.

FLEGMATIK

Tělní tekutina, která ho ovlivňuje je hlen (řecky flegma).Emočně je celkem vyrovnaný, vzrušují ho jen silné podněty a navenek se může jevit jako lhostejný.Vykazuje klid, stálost až chladnokrevnost. Je vyrovnaný, umí se ovládat, spolehlivý, rozvážný a je spíše pasivní bez velkých životních ambicí a cílů. Nemá rád změny a s většinou věcí se vyrovná bez problémů. Přijímá, co je, tak jak to je a jeho reakce nejsou nijak hluboké, ale nezapomíná a ačkoliv ho nechá věc či situace chladným, vrací se k ní v nejneočekávanějších situacích. Emoce zapojuje méně a pohybově je spíše úsporný. Probíhá u něho slabý vzruch a slabý útlum – emočně stabilní introvert.

Záporné vlastnosti:

Nerad zkouší a vymýšlí jakékoliv nové věci, nemá rád změny a neumí se ani pro nic nějak nadchnout. Práci si neustále odkládá nebo se jí přímo vyhýbá. Nedává najevo své city a má strach z rozhodnutí. Nerad nese odpovědnost za svůj život.

Kladné vlastnosti:

S flegmatikem vychází snad každý. Situací, které by ho rozčílili je opravdu málo. Má rád přátele, ale nevadí mu ani samota. Umí se lehce a snadno přizpůsobit a ke všemu přistupuje klidně. Obdivuhodná je u něho chladnokrevnost a soustředěnost za každé situace. Nikdy nikam nespěchá a nenechá se vyvést jen tak z míry. Do ničeho nevkládá velké naděje, je smířený se zákeřnostmi života a dobře odolává tlakům. Působí jako zprostředkovatel a řešitel problémů. Má dobré úřednické schopnosti a je spolehlivý a vytrvalý. Mezi ostatními představuje flegmatik tlumenou osobnost. Má spoustu přátel, jelikož s ním vychází každý dobře. Nikoho neuráží, nemá potřebu mluvit a umí naslouchat.

MELANCHOLIK

Tělní tekutina, která ho ovlivňuje je černá žluč (řecky melané cholé). Vyznačuje se hlubokými prožitky a k věcem se často vrací, je spíše smutně laděný. Má strach z budoucnosti a je pesimistický. Nesnáší vypjaté situace, hlučnost, vzruchy a usiluje o klid. Špatně se přizpůsobuje, je tichý, nespolečenský, vážný až rezervovaný a plachý. Uvnitř sebe všechno hluboce prožívá. Hledá jakýsi řád, má dokonalou vnitřní organizovanost. Obtížně navazuje kontakty. Žije spíše vnitřně, jeho city jsou sice trvalé, ale jejich intenzita není vidět navenek, ale vztahy, které naváže, jsou hluboké – emočně labilní introvert.

Záporné vlastnosti:

Melancholik mívá nízké sebevědomí a snadno a kolikrát propadá depresím. Lehce se urazí a hledá ve všem problémy. Trpí vnitřní nejistotou, díky které si myslí, že ho všichni pomlouvají a je nevyrovnaný. Většinou musí mít všechno perfektní a podle jeho představ. Na ostatní svůj perfekcionismus uplatňuje a na své okolí klade vysoké nároky. Má často odlišný názor od ostatních a tím vyvolává dojem podivína. Melancholik je váhavý a má strach, že jeho plány nejsou úplně perfektní. Plánování věnuje až moc času, vše tak dlouho promýšlí a vytváří si tím tak mnohem více objektivní názor, kterým se liší od ostatních. Většinou musí mít všechno perfektní a podle jeho představ.

Kladné vlastnosti:

Melancholik bývá tichý a nenáročný. Uznává pevný řád, oceňuje inteligenci a krásu. Je mlčenlivý a přemýšlivý. Už jako dítě se jeví jako hluboký myslitel. Stanovuje si dlouhodobé cíle a zajímají ho jen věci s dlouhodobějším trváním. Má sklon ke genialitě a klade důraz na duševní činnost. Je to puntičkář, velice pozorný, postřehne detaily, které ostatní nevidí. V životě hledá jakýsi řád, věci ukládá vždy přesně na své místo. Je pečlivý, bývá upraven a vyžaduje čisté okolí. Miluje čísla, mapy, grafy, plánky. Umí být starostlivý a soucitný s upřímným zájmem o jiné lidi. Působí dojmem, že preferuje samotu, ale nemusí to tak vždy být. Ze všech typů má nejvíce tvůrčího talentu. Dokonalá vnitřní organizovanost pro něj představuje základ jeho existence.

SANGVINIK

Tělní tekutina, která ho ovlivňuje je krev. Dominuje u něho reakce typu slaměný oheň, což znamená rychlé doznívání zážitků a rychlé změny zaměření. Je společenský, bezstarostný, živě reagující, názorově a emočně je však nestálý, prožívá povrchně a krátce. Je přístupný a přizpůsobivý, vesele laděný, optimistický . Bývá schopným podřízeným. Probíhá u něj silný vzruch a silný útlum. Jeho prožitky jsou spíše mělké a stejně tak i jeho city – emočně stabilní extrovert.

Záporné vlastnosti:

Sangvinik je typem velmi impulsivním. Má rozpracovaných několik věcí najednou a nemůže pak vše dotáhnout do konce. Nepřipouští si, že by mohl mít nějaké povahové chyby a vady. Je výřečný, mluví až příliš a rád a často přehání. Často střídá zaměstnání a na termíny si příliš nepotrpí.

Kladné vlastnosti:

Sangvinik bývá už od dětství zvědavý a veselý, dokáže si hrát se vším a miluje přítomnost ostatních. Je velice společenský, dokáže vše přeměnit v legraci a nachází v životě spoustu vzrušení. Své zážitky pak dokáže barvitě vyprávět. Je vždy vstřícný a optimistický. Jeho charisma a překypující osobnost přitahuje druhé. Rád je středem pozornosti a díky svému vyprávěckému talentu je výborným bavičem. Má vrozený smysl pro dramatickост a může být vynikajícím hercem. Dobře si pamatuje barvy, narozdíl od jmen a jiných faktů. Je pro něj přirozený fyzický kontakt s ostatními lidmi, doteky a objetí. Má naivní povahu a i v dospělosti si zachovává dětskou prostotu. Je velice zvědavý, veškerá tajemství v něm vyvolávají šilenství. Je otevřený, citový, bezprostřední a nadchne se s optimismem téměř nad vším. Je velkorysý, ale příliš však nedomýšlí důsledky své ochoty. Má rád změny, neustále vymýšlí a tvoří nové vzrušující nápady a inspiruje a přitahuje svou vlastní energií a nadšením ostatní. Velice rychle navazuje kontakty a je dobrým přítelem.

INTROVERT

„Introverze vyjadřuje zaměření dovnitř, na sebe sama, a tedy dominanci subjektivního názoru, který hraje větší roli než objektivně dané, vnější ustupuje vnitřnímu, proto introvert není tak dobře adaptován, je zahleděn do sebe, je uzavřený, málo přístupný, ve společenských stycích zdrženlivý, plachý, není satelitem skupin nebo mas, nýbrž jedincem v pravém slova smyslu, je často vzdálen skutečnosti a praktickému životu, dává přednost samotě před společností, navenek je spíše pasivní, má však dynamický vnitřní život“.⁶

Záporné vlastnosti:

Bývají méně hovorní a jejich povaha je odvrací od hmotného světa. Jejich pohled na svět je nedůvěřivý a to i v pohledu vnějším (mimice očí). Vůči svému okolí zauímají introverti stále bojovný postoj. Okolí se jeví jako lidé bez sebedůvěry a jejich projevy na veřejnosti bývají neuvolněné a křečovité. Pobyt ve větší společnosti je obvykle stresuje a vyčerpává.

Kladné vlastnosti:

Introverti mají rádi klid a soukromí. Bývají uvážliví a jednají až poté, co si své jednání předem promysleli a obhlédli situaci. Spousta introvertů má nadání ve tvůrčích činnostech, jako je psaní, malování, skládání hudby, programování apod. Jeví se jako osoby velice empatické, a tak se velmi často stávají „vrbou“, již druzí svěřují své problémy.

I člověk, který se navenek jeví jako veselý, rázný a hovorný, může být v soukromí křehkou a do sebe uzavřenou duší, která se zmítá v osobních pochybnostech a bere na sebe „hříchy světa“, jimiž nesmírně trpí a naopak. Klasifikaci nějakého psychologického posudku by měl vždy vypracovávat odborník.

⁶ Nakonečný, M.: Lexikon psychologie, Praha, 1995, str. 314

EXTROVERT

„Extraverze vyjadřuje zaměření navenek, na vnější svět, na objekt a tedy dominanci vnější závislosti (např. co soudí jeho okolí, znamená víc, než co o něm soudí sám). Extravert je přizpůsobivý, realistický, utilitárně a racionálně založený, otevřený, přístupný, společenský, je ovlivňován tím, co v jeho okolí platí jako norma (standard), rád se pohybuje mezi lidmi, snadno navazuje přátelství, má smysl pro to, co vyžaduje doba, pro konjunkturu, pro to, co se „nosí“, jeho individualita se rozpouští v konvenci.“⁷

Záporné vlastnosti:

Extroverti mají tendenci nejdříve jednat, potom až myslet (nebo obojí současně), jednají proto někdy neuváženě. Stresuje je a vyčerpává klid a nedostatek vnějších podnětů. Není vždy spolehlivý a nekontroluje se, občas může mít sklon až k agresi, lehce „ztratí nervy“. Je nerad o samotě a má potřebu, aby se okolo něho něco dělo.

Kladné vlastnosti:

Extroverti jsou lidé čerpající energii z okolního světa. Jsou výřeční, rádi mluví a mají hodně přátel, zároveň potřebují, aby měli kolem sebe lidi, se kterými mohou komunikovat. Rádi riskují a vyhledávají vzrušení, reagují impulzivně. Jsou bezstarostní, veselí, optimističtí, rádi se smějí a preferují pohyb. Jsou sociabilní a aktivní, také jsou rádi středem pozornosti. Do všeho se pouští naplno s elánem a vší energií.

⁷ Nakonečný, M.: Lexikon psychologie, Praha, 1995, str. 314

PODMOŘSKÝ SVĚT – KORÁLI

1.5 Tvorba

Moře ukrývá mnoho cenných pokladů. Korálový útes je podmořský útvar, který je složený z korálů, živočichů a jejich schránek. Největším korálovým útesem, který se rozkládá na severovýchodním pobřeží Austrálie je Velká útesová bariéra. Korálové útesy jsou tvořeny koloniemi korálů.

Jsou to mořští žahavci, kteří žijí přisedle na mořském dně. Koráli jsou polypi, živočichové s „nohou“, uvnitř které je trávící dutina – láčka. Vylučují uhličitán vápenatý, ze kterého si kolem sebe budují ochranné schránky. Schránka tedy tvoří ochranou kostru a živočich žije uvnitř. Po uhynutí korálu zůstává schránka, která časem ztverdne. Na mrtvých stránkách potom roste další patro schránek, a tím se útes pozvolna zvětšuje. Velikost korálům pohybuje od několika milimetrů po několik centimetrů.

I mezi koráli existují výjimky – některé druhy žijí v chladných vodách, jiné prosperují i ve velkých hloubkách. V Karibském moři, kde je voda extrémně průzračná, se koráli vyskytují až do hloubek kolem 150 metrů.

Jsou dva způsoby výživy planktonů – „heterotrofní“, kde se všichni koráli živý planktonem a „autotrofní“, kde díky symbiotickým řasám, které žijí na povrchu korálů, získávají až polovinu organických látek vyprodukovaných řasami, a rostou pak rychleji. Útes roste mnohem lépe ve vodě čisté, než zakalené. Koráli obsahují fluorescenční barviva, díky kterým odrážejí škodlivé záření a chrání tak řasy.

Více „fotosyntetizující“ koráli jsou větevnaté a ty, které jsou závislé na planktonu, mají větší polypy a jsou kulovitěho tvaru. Každý druh korálu má svůj vlastní tvar růstu, a tím vzniká rozmanitost útesů. Mohou se vyskytovat solitérně nebo v koloniích. Vytvářejí trsy větvené, nebo trsy masivní – kulovité. Koráli potřebují sluneční svit a nerostou hlouběji, než do 30 m pod hladinou. Vyžadují určitou slanost a potřebují skalnaté dno.

1.6 Typy útesů

Lemový – je tvořen koráli rostoucími těsně u břehu a mělkém moři. Rostou směrem k hladině, může být tedy viditelná útesová plošina

Bariérový – série nesouvislých hřbetů členěných vnitřními a vnějšími útesy

Atol – pravý korálový ostrov uvnitř, kterého je lagun

Korál může být narůžovělý, sytě růžový, žlutý, modrý, ale pokud je bílý, je to známka poškození a jedná se o tzv. „bělení korálů“. Dnes je poškozeno okolo 70% korálových útesů.

Největším korálovým útesem, který se rozkládá na severovýchodním pobřeží Austrálie je Velká útesová bariéra. I když jej nazýváme útesem, není to jeden útes, ale jedná se o síť útesů, která má více než 2000km na délku a 2 – 150 km na šířku. Je to jediná stavba živých tvorů na Zemi viditelná i z Měsíce. Je tvořen až 350 druhy korálů.

Dnešní velký výskyt korálů je v úzkém a protáhlém Rudém moři. „Teplé a průzračné vody tohoto moře, málo ovlivňované sladkovodními přítoky, představují ideální prostředí pro usazování a růst korálů budujících typické bariérové útesy, kterých od severu k jihu postupně přibývá. Více než stovka druhů větevníků se dělí o vrstvu o hloubce 50 m pod hladinou moře, což je z biologického hlediska nejproduktivnější. Podél pobřeží, nebo na širém moři vystupují typické korálové útesy až k hladině a vytvářejí velké laguny, v nichž to doslova pulzuje korálovým životem.“⁸

1.7 Rozmnožování

„Po desetiletí vědci předpokládali, že klíčem pro určení správného okamžiku k rozmnožování je povrchová teplota moře. Tradovaná představa však neodpovídá skutečnosti. Koráli na západním pobřeží vypouštějí pohlavní buňky na sklonku léta, na východě Austrálie se koráli rozmnožují naopak zjara. Nakonec museli biologové uznat, že teplota o vhodném okamžiku pro pohlavní rozmnožování nerozhoduje. Klíčem je světlo. Koráli se nejčastěji rozmnožují pohlavně kolem jarní nebo podzimní rovnodennosti. Rozhodujícím vodítkem je úplňk. Většina korálů vypouští pohlavní buňky do jednoho týdne po úplňku.

⁸ Mojetta A., Atlas moří a oceánů, Praha, Universum, 2005

Koráli vyvrhují vajíčka i spermie v malých „baličkách“ uzavřených ve slizu. Ty vyplouvají k hladině, kde puknou a uvolní svůj obsah. Z oplozených vajíček se po několika dnech vyvinou maličké larvy. Larvální vývojové stadium patří v celém životě korálu k nejkritičtějšímu. Larva musí přežít, najít si vhodné místo pro další život a na něm se usadit.”⁹

Ukázka druhů korálů:

a

b

c

⁹ <http://vtm.e15.cz/clanek/konec-koralu> citováno dne (12.5.2013)

PROPOJENÍ – TYPOLOGIE OSOBNOSTI SE STRUKTURAMI KORÁLŮ

Téma bakalářské práce zní „Pod povrchem a na povrchu“. V myšlence je propojení dvou prostorů, které jsou oba „pod povrchy“ různých světů. A to světa podmořského, konkrétně životem mořských korálů a světa osobního, který si vytváříme každý v nás.

Tyto světy mají v myšlence této práce mnoho společného. Jednou z teorií vzniku světa je i teorie hydrotermálních průduchů, které se nachází na mořském dně ve velkých hloubkách (kolem 2000m), a tak jako vznikal svět pod povrchem mořským, i u nás po narození vzniká určitý temperament, který se s časem, jak rosteme vyvíjí, ale jádro zůstává stejné, některé vlastnosti neovlivníme, jsou nám dané. Oba tyto světy mají různé hloubky.

Koráli jsou z tohoto světa vybrané pro inspiraci v této práci proto, že jsou různorodé a bohatě strukturované. Dělí se na tvrdé a na měkké koráli. Pomocí jejich povrchů a tvarů bylo možné odkrýt „podpovrch“ druhů typologie a zdůraznit jimi daný charakter. Některé koráli se jen tak vlní, kam je proud vody zanes, jako typy lidí s temperamentem flegmatika, jiné jsou zase trčavé a ostré jako je výbušný cholerik, nebo tvrdé, skoro až kamenné jako je krunýř introverta. Typ korálu podobajícímu se „mozku“ s hlubokými drážkami, jako jsou hluboké myšlenky melancholika a tak, jako je živý a přátelský sangvinik se korál „goniocrella“ rozrůstá do pevných konstrukcí pospolu s dalšími koráli.

Je několik typů útesů a dělí se podle hloubky a polohy umístění. I typy osobností se dají takto „dělit“. Extroverti by mohli žít v útesech lemových, u břehu, v mělkém moři, kde stále vyčnívají na povrch, kdežto na vnějším bariérovém útesu by se schovával pod hladinou v hloubce introvert. Některé koráli se vyskytují osamoceně a jiné zase v koloniích, což také koresponduje s temperamenty, samotáři a nebo družnější a „společnější“ typy.

Propojení těchto světů bylo zobrazeno ve *tvarech* (u introverta a cholerika), poskládáním do finální kompozice z menších odšíváných kousků, které se rozrůstají jeden vedle druhého a vytváří „útes“. *Vrstvením*, nejen způsobem seskládáním z kousků, ale i více kusy oděvu (u introverta a sangvinika), kdy se pod jedním kusem skrývá další. *Strukturou*, díky které se zobrazí temperament a *stříhem*, který buď podporuje živost nebo „kamennou“ a uzavřenou vrstvu.

1.8 Struktura v historii oděvu

1.9 Struktura v dobách renesance, baroka

Zvláštními znaky renesance 15. a 16. století jsou živelnost, síla evidence, kterou vítězí její hlubší či povrchnější pronikání do všech oblastí života, i její celoevropský charakter. V historii odívání můžeme objevit nekonečnou škálu způsobů zpracování materiálů. K mnohým vznikům určitých bizarních kousků oděvů se vážou historky osvětlující, proč a jak vznikl daný detail. „Na vzniku okázalé módnosti, která reprezentovala bohaté katolické měšťanstvo, na její zvláštní umělé nádheře a výstřednosti někdy až neslušivé se podílela také nově vznikající vrstva – lancknechti (z něm. Landsknecht).“¹⁰

Dosud ještě neexistovaly vojenské uniformy, ale Lancknechti si zřejmě pro posílení sebevědomí a na svou ochranu vytvořili styl oděvu postupně více nápaditější, který by se rozhodně nemohl považovat za slušivý či elegantní. Byl to ale oděv, který poskytoval každému možnost řešit jej individuálně, podle vlastního vkusu. Lišila se od sebe např. pravá a levá polovina apod. „Historka o tom, jak vzniklo ono zvláštní prostřihování je taková, že si prý švýcarští žoldnéři jako kořist vyhrané z bitvy nad burgundským vévodou odnesli také různé kusy oblečení, které byly velmi těsné, zřejmě ušité podle tradičních střihů, a aby je mohli obléknout, prosekali do nich svými meči otvory – a to prý je základ onoho moderního prostřihování.“¹¹ I tato móda se promítla do obecného oděvu.

Vliv německé módy reformačního období inspirované původně bizarním oděvem lancknechtů se odrazil i na renesanční módě v Anglii. „S rezervovaností je v Anglii přijímán uvolněný italský styl, zdůrazňující volnou skladbu oděvu. Princip dvojího oblečení, spodního a svrchního, a jejich vzájemná souhra se v Anglii mění v dekorativní systém – v pravidelných drobných otvorech svrchního oděvu tvoří bílá látka „košile“ (je to spíš kousek našasené látky) jakési ornamentální vyduté motivy, do tuha vycpané nebo

¹⁰ Kybalová L., Dějiny odívání – Renaissance, NLN, 1996, str. 19

¹¹ L., Dějiny odívání – Renaissance, NLN, 1996, str. 20

naškrobené do pevně fixované podoby, které působí , jako by na svrchní látku bylo našito množství drobných bílých mušliček.“¹²

Renesančními rozparky se tedy inspirovali u lancknechtů. Díky této módě je oděv vznešených lidí celý jako ornamentem pokryt drobnými prostřihy, a to včetně pokrývek hlavy a bot. „Na oděvech bohatých německých patricijů začíná postupně zase převládat barevnost a je oživen středověký princip miparti, tj. sešívání, často asymetrické, jednotlivých kusů oděvu ze dvou i více barevných látek“¹³

Dalším oděvním kouskem, který vytváří plastický povrch jsou kalhoty z 16.století. „Kalhoty, onen kus oděvu, který způsobil v historii odívání podobnou revoluci jako zkrácené sukně u žen ve dvacátém století, konečně po staletích opouštějí podobu punčoch. Kalhoty jsou kratší, většinou sotva kryjí stehna, nadto jejich vycpávání umožňuje tvarovat je buď do přísně geometrických tvarů koule, nebo do tvarů hruškovitých či zploštělých nahoře i dole. V anglickém parlamentu prý museli tehdy rozšířit poslanecká křesla, protože do stávajících se muži v módních kalhotách nevešli. Kalhoty nejsou úplně sešité, ale sestavované z pásů svisle kladené látky, někdy protkávané zlatem, pod nimiž prosvítá podšívka, která se protlačuje ven, podobně jako spodní rukáv přes svrchní u italské renesanční košile“.¹⁴

Vzorování a tvarování tkanin je možné i jinou cestou, než prostřihy a rozparky. Plastický povrch lze vytvořit ozdobným prošíváním. Začalo to oteplením spodničků v zimě způsobem sešití ze dvou vrstev látky, mezi které se vkládalo vlněné rouno nebo bavlna a vše se prošívalo z lícové strany předním stehem. Prošíváno se podle předem nakresleného ornamentu.

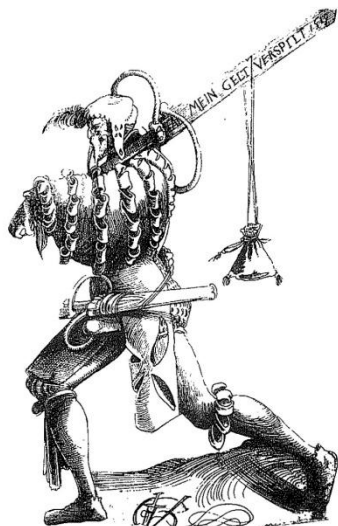
¹² L., Dějiny odívání – Renesance, NLN, 1996, str. 47

¹³ L., Dějiny odívání – Renesance, NLN, 1996, str. 63

¹⁴ L., Dějiny odívání – Renesance, NLN, 1996, str. 102

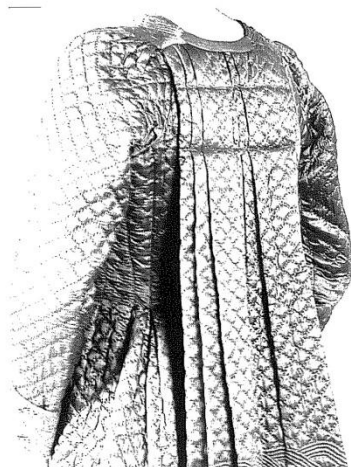
Ukázka strukturovaných oděvů v historii :

d

vracející se válečník
prostřihovaný oděv Lancknehta

siluety oděvu italského (1552),
španělského (1570) a
anglického (1590)

ozdobně prošíváný kabátek (druhá pol. 18. st.)

1.10 Struktury a plastičnost v oděvu dnes

Móda není nikdy stejná a nemění se jen její podoba, ale i celková podstata. Dějiny odívání jsou nesmírně pestré a není divu, že dnes v nich mnoho návrhářů nachází inspiraci. Avšak nikdy by neměl být zdroj inspirace kopírován, ale pouze zůstat zdrojem inspirace.

Využíváním prvků dobové módy jsou proslulí například Vivienne Westwood a John Galiano. „Propojení starého s novým“, právě tak popisuje inspiraci dobovými oděvy Vivienne Westwood. Dalšími módními návrháři, kteří se inspirovali historií jsou Alexander McQueen a Gareth Pugh. Aplikovali struktury na povrchy oděvu a hrají si s tvary, které ani nemusí kopírovat siluetu, ba naopak ji v některých případech záměrně ruší a vytváří nové formy.

Právě Gareth Pugh je proslulý extravagantnějšími kousky. Experimentuje s formou a objemem, často používá „nesmyslně“ tvarované, až sošné konstrukce, aby záměrně narušil lidské tělo k nepoznání. Používá nahuštěné objemové kabáty z PVC, patchwork, jiné materiály jako disky z plexiskla a mnoho dalších pro podpoření plastického a strukturovaného povrchu oděvu.

Plastičnost v oděvu nemusí být vždy vytvořená „odšíváním“, velice zajímavé struktury vychází z pletených modelací. Výraznou módní návrhářkou v tomto ohledu je Sandra Bucklund . Je to švédská návrhářka, která používá techniku pletení k vytvarování sošných výrazných konstrukcí. Její práce je na rozhraní mezi módou, oblečením a uměním. Své pletené struktury sestavuje do úplně nové formy designu.

Další zajímavou osobou v podobném směru zpracování oděvu je Iris van Herpen. Její konstrukce vyžaduje pokaždé unikátní zpracování materiálu, nebo dokonce vytvoření kompletně nových materiálů. Iris van Harpen podporuje tělo v pohybu a konstrukce je realizovaná v interakci s tělem. Spolupracuje také často s jinými umělci a projevuje zájem u jiných uměleckých forem. Po studiu, kde se naučila pracovat s látkou a materiálem, brzy pocítila omezení, a tak začala experimentovat, vyřezávat a formovat z materiálů, které si sama zhotovila, vytvořila svůj osobitý design. Propojuje techniky z minulosti s technologií budoucnosti a rozšiřuje a posouvá módní design novým směrem.

Ukázka struktury v oděvu dnes :

Iris van Herpen^e

f

Sandra Backlund^g

h

Gareth Pughⁱ

j

VLASTNÍ KOLEKCE

Dámská oděvní kolekce obsahuje celkem 10 kusů oděvů pro odění 6 modelů. Šest modelů je koncipováno záměrně, jelikož je každý celkový out fit inspirován jedním z typů osobnosti.

Modely vznikaly hrou a postupným tvarováním a komponováním přímo na figuríně. Na každý oděv se nejdříve zpracovával materiál vytvářením struktury a plastického povrchu. Všechny modely se liší designem struktury. Nejprve se připravily části, z kterých se model sestavoval. U některých oděvů se postupovalo od vystřížení pravidelného pětiúhelníku a posléze odšíváním tohoto tvaru do korálovité hvězdy a sesazení dílů do požadovaného tvaru oděvu. U jiných prošíváním jednotlivých částí z lícové strany, kde vytváří originální kresbu, nebo také odšíváním sámků. Struktury jsou koncipované tak, aby podpořili a vyobrazily daný typ osobnosti.

Každý model je osobitý jako různé temperamenty, ale jsou provázané několika aspekty. Propojují se materiály, které jsou v kolekci obsažené od transparentního a lehkého šifónu, přes elastické pleteniny až po koženkové materiály, některými částmi ještě zpevněné podlepovanou vložkou, a navzájem se provazují. Dále je spojuje barevnost, která je z největší části obsažená v tónech tělové barvy a jejích několika odstínech, přes zlatavou, až do písčité bronzové barvy. S těmito jemnými barvami kontrastuje petrolejově modrá. Celá barevnost je směřována tak, aby navodila pocit mořského korálového světa a přitom měla světlejší, neutrální a tmavší části, jako jsou světlé a tmavé stránky charakterů.

Celkově je kolekce spíše extravagantní s podpořením ženskosti a elegance. Je složena z jedné vesty a overalu, jedné sukně a halenky, jednoho body, kolové sukně a čtyř šatů.

1.11 Jednotlivé oděvní kompozice

1.11.1 Cholerik

1.11.1.1 Vesta

Vesta je jedním z nejpracnějších kusů kolekce. Její střih se formoval postupně na figuríně. Nejprve se nastříhaly pravidelné pětiúhelníky různých velikostí a odšívaly se sámkováním do tvaru připomínající korál. Má dvě možnosti podoby. Prohnuté ve středu směrem dovnitř a nebo naopak trčavé směrem ven. U cholerika jsou části záměrně ponechané trčavé.

Části jsou formované na figuře tak, aby vznikla asymetrická diagonála. Vesta je na pravé straně ukončena v pase a na levé prodloužená do boků. V horní části je z pětiúhelníků vyvýšená část do límce, který je nepravidelně tvarovaný a dá se díky své velikosti na figuře různě formovat.

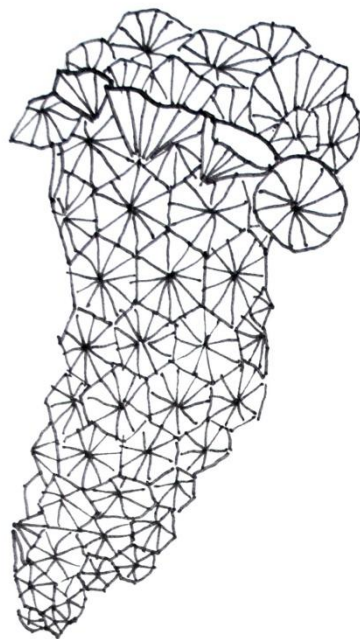
Kraje pětiúhelníků zůstaly v nezačištěné podobě, aby materiálu ponechaly živost. V límci je “podpovrch” ukázán na límci z rubové strany, kde po odšití a spojené částí k sobě vzniká další zajímavá struktura.

Zapínání vesty je řešeno patentky na boční straně, kde je koženka podšitá tkaným pruhem pro zpevnění v místech zapínání. Patentky kopírují tvary pětiúhelníků a při zapnutí jedna strana překrývá druhou, a tím je zcela nenápadné.

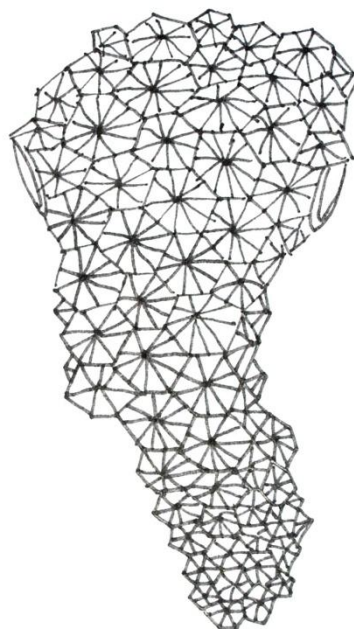
Materiál: oděvní koženka

Vazba: pletenina s PUR zátěrem

TECHNICKÝ NÁKRES:

PŘEDNÍ DÍL

ZADNÍ DÍL

1.11.1.2 Overal

Overal je jednoduše střižený, spíše doplňující kus k velmi strukturované vestě. Je sešitý ze dvou částí, z legín a topu. Šev legín je veden vnitřní stranou a top má dva švy v bočních stranách. Vrchní částí topu vede pruženka v tunýlku pro lepší přidržení. Mezi prsy jsou odšité tři sámký, které korespondují s celkovým odšíváním v celé kolekci, zdůrazňují poprsí a domopáhají k podtržení celé siluety . Spodní okraj nohavic je začištěn krycím švem.

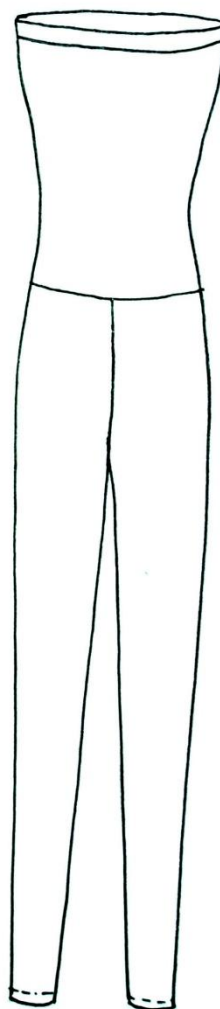
Materiál: 100% pololyester

Vazba: jednolícni zátažná pletenina

TECHNICKÝ NÁKRES:

PŘEDNÍ DÍL

ZADNÍ DÍL

1.11.2 Flegmatik

1.11.2.1 Top s “křídlovými rukávy”

Vrchní díl tohoto modelu je elegantnějším prvkem celé kolekce. Je spojen ze dvou materiálů, kdy je přední část střižena z pružné pleteniny, tudíž nebyla potřeba tvarovat v oblasti hrudníku odševky, a zadní díl s rukávy je vytrvořen z šifónu. Na zadním díle je zásadní detail. Celý díl je odšívám sámkou směřovanými do středu, v kterém je prostřižen otvor ve tvaru kruhu, začištěný a zpevněný podsádkou. Materiál je velmi jemný a díky odšití se ve středové části přirozeně “odchlipuje”, a tím poukazuje na jakýsi ventil, kterým flegmatik vše vypouští dál a nedusí nic uvnitř sebe.

Rukávy jsou dominantním prvkem topu. Jsou modelované do velikého tvaru, připomínající křídla. Jsou volné a zdůrazňují tím flegmatikovu povahu. Mohou nám připomínat typ kimonového rukávu. Spodní křivka je vykreslena do jakési vlny a pro větší důraz na volnost a kraje nejsou k sobě sešité. Pouze v místě všití mezi přední a zadní díl. Jelikož je materiál velmi jemný a lehký a obsahuje syntetická vlákna, jeho kraje jsou začištěné tavením pájkou. Je to nejčistší způsob začištění v tomto případě.

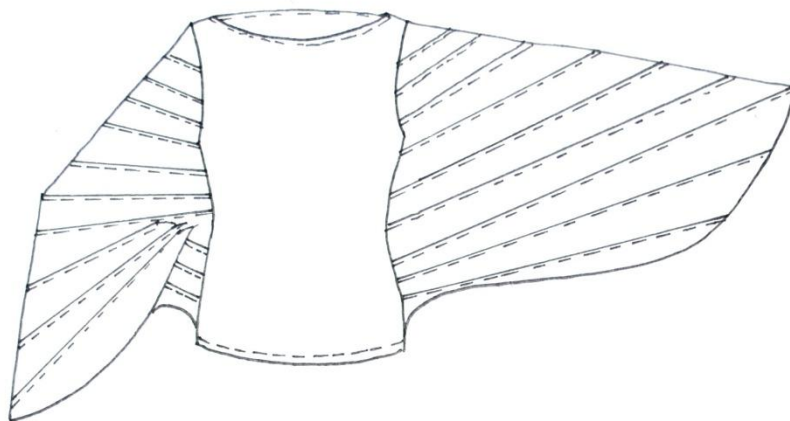
Materiál: přední díl – 100% polyester

zadní díl – transparentní PES

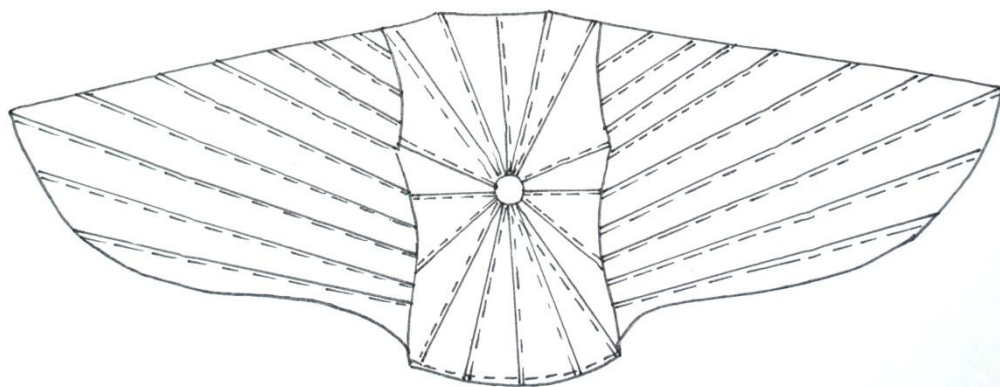
Vazba: přední díl – jednolícni zátažná pletenina

zadní díl - plátňová

TECHNICKÝ NÁKRES:

PŘEDNÍ DÍL

ZADNÍ DÍL

1.11.2.2 Sukně s odstátým pasovým límcem

Sukně je modelována podle základního střihu do pasu a v místech pod boky se přední i zadní díl směrem dolů zúžují. Do boků je vložen trojúhelník, který vyplňuje chybějící centimetry po zúžení a ponechává tím tvar rovné sukně.

V místech švů u vložených trojúhelníků je vytvarovaná výpustka, která je prošívána z lícové strany a tím vytváří sámek a ozdobný detail, který oživuje jinak hladký povrch celé sukně.

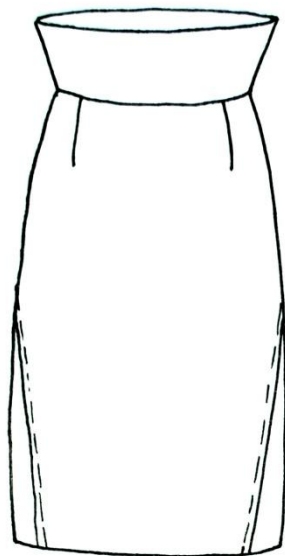
Pasový límec je tvarován opačně, není přiléhavý, ale odstátý směrem od těla. Prvotní inspirace pro tuto modelaci vznikla pod mořským dnem u torza dórského sloupu, s hlavicí, který na první pohled koresponduje s ženskou siluetou. Z předu tedy vytváří podobný tvar. Pasový límec je dvojitý, v horním okraji s přehybem a pro lepší pevnost podlepený lepicí vložkou.

Sukně se zapíná ve středu zadního dílu zdrhovadlem a je skrytý i v pasovém límci tak, aby nebyl zcela vidět. Zapínání není umístěné v boku jak je zvykem, ale v zadním díle z důvodu tvarování odstátého pasového límce v bocích.

Materiál: oděvní koženka

Vazba: pletenina s PUR zátěrem

TECHNICKÝ NÁKRES:

PŘEDNÍ DÍL

ZADNÍ DÍL

1.11.3 Introvert

1.11.3.1 Strukturované šaty

Model je tvořený opět formou skládáním z částí přímo na figurínu. Části jsou z pravidelných pětiúhelníků jako u Cholerika, ale tvarované částečně jiným způsobem a mají větší rozměry. Tkanina se nejprve podlepila lepivou vložkou.

Kraje odšitých částí jsou začištěné zahnutím a přešitím do rubové strany. Tvar odšití opět vytváří “korál”, ale střed není ponechán trčavý ven, naopak je zatlačen dovnitř a tím znázorňuje povahový rys introverta, zaměření na sebe a jistou hloubku. Jednotlivé kousky nejsou k sobě sešívány z rubové strany jako u Cholerika, ale jsou skládány jeden přes druhý a v několika místech se překrývají. V těchto místech jsou k sobě sešívány ručním šitím. Aplikovali se na figurínu přes sebe, dokud se nedosáhlo požadovaného tvaru. Pouze košíčky se tvarovaly zvlášť, aby byly ve velikosti 75 B a dobře seděly. Části jsou k sobě sešívány ručním šitím v několika bodech.

Celé šaty jsou začištěné podšívkou v kontrastní barvě, která je v ostatních modelech.

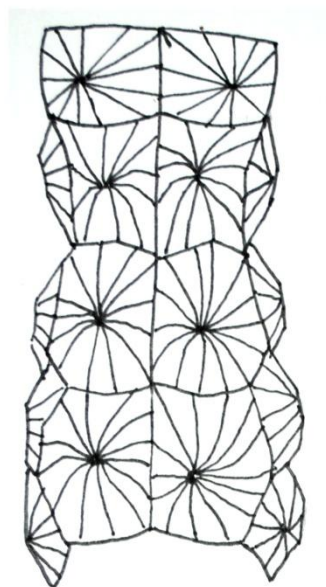
Zapínání je řešeno zdrhovadlem v předním díle vprostřed od prsou až k bokům. Rozepnutí nemá pouze funkci otevření šatů, ale zároveň umožňuje vytvoření dalších forem modelu. Je možné ohýbat a formovat tvar podle délky rozepnutí.

Materiál: vrchový – bavlněná tkanina

podšívkový – taft

Vazba: keprová

TECHNICKÝ NÁKRES:

PŘEDNÍ DÍL

ZADNÍ DÍL

1.11.3.2 Body

Je spodní částí celkového modelu Introverta, kdy je po rozepnutí svrchního “krunýře” druhou vrstvou. Body má košíčky z plavkové výstuhy střižené do zaobleného tvaru, aby nevykukovalo ze šatů. Výstuhy jsou potažené nasámkovaným šifónovým materiálem, kterým podporují přirozený tvar prsou. Pokračování stříhu je modelováno na zadním díle, kdy odkrývá záda a hluboký výstřih je snížen až pasu. Okraj výstřihu na zádech je lemovaný elastickým šikmým proužkem, a tím drží přilnavě na těle. Aby košíčky nepadaly, jsou drženy plavkovou gumou všitou do tunýlku ze stejného materiálu jako jsou košíčky a zpevňuje tím celý obvod hrudníku.

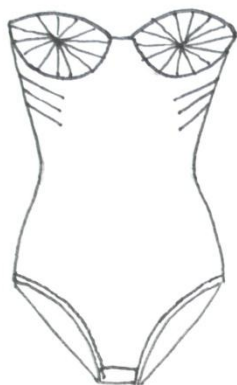
V bocích jsou ve výšce pasu odšity z ozdobného hlediska sámký. Přední díl je střižen v celku a potkává se na zadní části, která je pro jemnost a mírnou transparentnost řešena francouzským švem.

Celé body se zapíná v rozkrokové části na háčky.

Materiál: 100% PES

Vazba: jednolícní zátažná pletenina

TECHNICKÝ NÁKRES:

PŘEDNÍ DÍL

ZADNÍ DÍL

1.11.4 Melancholik

Model je tvořen elegantními šaty se strukturou typu “matlasé”. Jejich střih je tvořen celkem 24 díly. V předním díle je vložený trojúhelníkový tvar od krku po pas. Pro estetičtější účel jsou odševky přesunuty do tohoto tvaru a neruší tím celek. Trojúhelníkový tvar je spojený ze dvou částí, a to z lícového materiálu, spodního podšívkového materiálu a mezi nimi je vložen vatelín (duté vlákno). Z lícové je prošívaný. Barva prošívání je stejná jako lícová a na spodním materiálu, který je v kontrastní barvě se tvoří “malba jehlou”. Povrch je plastický a různorodý.

V oblasti pasu je široký pás složený z osmi dílů vrchní strany a osmi spodní strany. Celý je po sešití dílů k sobě prošíty, jako díl u vrchní části.

Pás je sešitý jak s vrchním dílem, tak se spodním, který tvoří kratší sukně s našitými aplikacemi. Nejdříve se aplikace připomínající obrácené kapsy našívaly na hladké pruhy a ty se poté spojovaly s předním a zadním dílem sukně. “Kapsy” jsou umístěné v bočních stranách a drží díky své tuhosti tvar, kterým dodávají celé siluety zajímavý prvek a formu. Sukně je celá hladká a kapsy jsou prošívané.

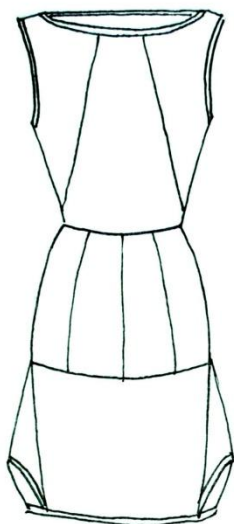
Průramky, průkrčník, “obrácené kapsy” a spodní kraj šatů je olemovaný paspulí, která je vytvořená ze stejného materiálu a tím jsou šaty podtržené a začištěné.

Zadní vrchní díl je hladký, pás prošívaný a spodní díl také hladký. Od průkrčníku po spodní okraj pásu vede zdrhovadlo, které je všité tak, aby bylo zcela zakryté.

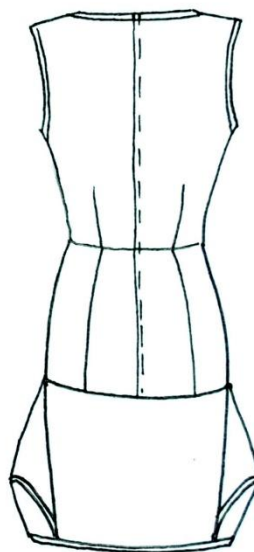
Materiál: oděvní koženka

Vazba: pletenina s PUR zátěrem

TECHNICKÝ NÁKRES:

PŘEDNÍ DÍL

ZADNÍ DÍL

1.11.5 Sangvinik

Sangvinika tvoří šaty, které jsou složené ze dvou částí. První částí jsou šaty modelované vytvarováním předního dílu s odševky v oblasti prsou a zadního s výstřihem po pas, se zapínáním za krk. Spodní část je modelovaná ze základního střihu sukně.

Přední díl je pošíť “šupinami”, další aplikace, která dodává plastickou formu modelu. Šupiny jsou tvarované z kruhu, prostřihnuteho do středu a složené za 2 centimetry. Tím se z ležatého kruhu modeluje odstávací “šupina” a má dvě polohy. První je ponechaná, pouze složená a trčí, a druhou se z odstávání přilne na tělo. Šupiny jsou naskládány v předním díle tak, aby zůstalo vynechané místo do trojúhelníkového tvaru – pro celkové propojení kolekce. Šupiny jsou našité ve švu složení, a tím zůstává možnost pohybu a živosti, jakou nese povaha sangvinika.

Průkrčník je zpevněn a začištěn podsádkou a je protažen až za krk, kde se zapíná na skryté patentky a knoflíček. Zapínání šatů je řešeno zdrhovadlem na levém boku. Šaty lze nosit už takto jako samostatný model, ale pro docílení větší živosti, která je pro sangvinika synonymem je doplněný o druhou vrstvu, kterou tvoří jednoduchá kolová sukně ze šifónu. Dolní kraj je začištěn tavením pájkou a v pasu je ukončená pasovým límcem, který má zapínání řešené skrytými patentky. Není střižená v celku, mezi předním a zadním dílem je část, která se na bocích překrývá a vytváří tím “rozparky.”

U modelu je možnost hry a práce s variacemi. Lze mít jednu polovinu “šupin” přilnutou k tělu a druhou odstátou, či obě stejným směrem, přidat kolovou sukni, či nechat model bez ní.

Materiál: šaty – směsový materiál

sukně –PES

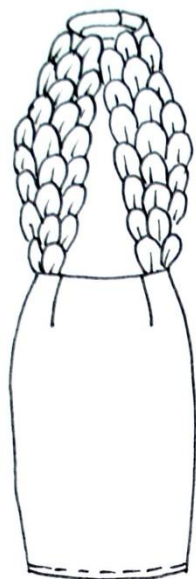
šupiny – oděvní koženka

Vazba: - atlas

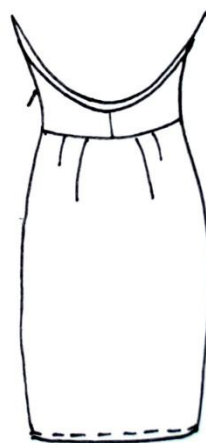
- plátňová

- pletenina s PUR zátěrem

TECHNICKÝ NÁKRES:

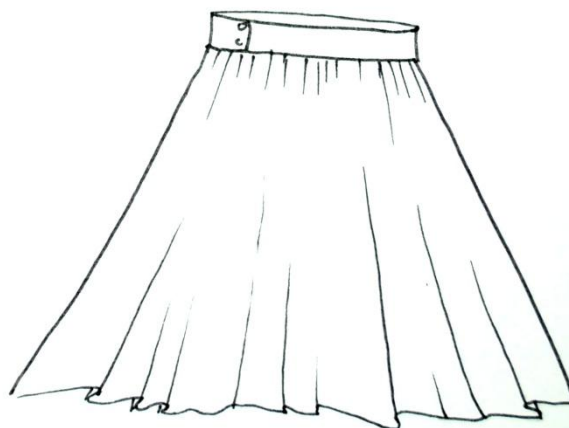
PŘEDNÍ DÍL

ZADNÍ DÍL

PŘEDNÍ DÍL

ZADNÍ DÍL

1.11.6 Extrovert

Je elegantním a výraznějším kouskem kolekce. Šaty tvořené z dalšího strukturovaného materiálu vlastním způsobem. Celý materiál se nejprve po pravidelných čtyřech centimetrech nasámkoval, a až poté se stříhal. Vrchní část je modelovaná v předním dílu s hlubokým výstřihem a křivkou tvarovanou do jakési kapky. Díly se spojují až pod prsy. Jelikož vedou sámký vertikálně, jsou záševky přenesené do pasového vybrání.

Výrazným prvkem šatů je vysoký stojáčkový límec, který je modelovaný vcelku k vrchnímu dílu, aby nerušil švy vertikálnost sámků. Je netypicky tvarován, v přední části je vyvýšený a plynulou vlnovitou křivkou se snižuje do zadní části. Pro celkové zdůraznění výstřihu a límce jsou tyto části olemovány širokou paspulí, která je pro zpevnění a lepší držení tvaru v několika místech prošitá. Vcelku jsou také střižené kratší rukávky, zvýrazněné užší paspulí.

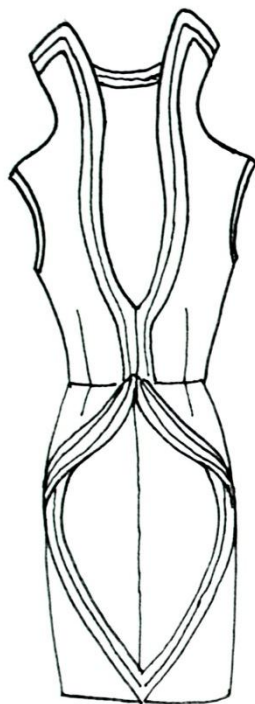
K vrchní polovině šatů je přišitá sukně, klasicky modelovaná do pasu. Na níž jsou našité výrazné aplikace symbolizující “otevřenost” typu extrovertního. Celá extravagance je podpořená kontrastem barev – petrolejově modré a zlaté.

Aplikace v předním dílu je prošívána způsobem jako díly u melancholika a kresbou vytváří žebrování podporující symboliku. Líc je ze zlaté barvy a spodní část petrolejová a pro zvýraznění a propojení je lemovaná stejně širokou paspulí, jako vrchní díl. U aplikace na zadním díle je použitý nasámkovaný materiál a zpevněný lepicí vložkou a podšitím. Tvar je vykonstruovaný z kruhu, odšitého pomocí záševku vprostřed a v dolním okraji zúžený do špičky. Celý tvar je také olemovaný paspulí. Zapínání je řešeno zdrhovadlem v levém boku tak, aby bylo zcela ukryto.

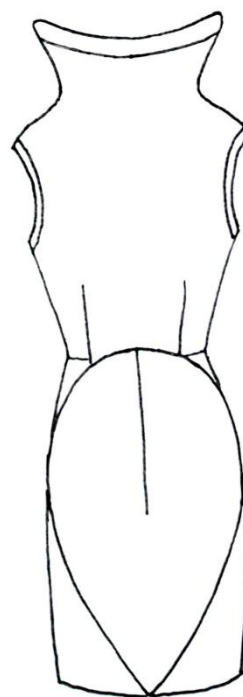
Materiál: vrchní díl – oděvní koženka spodní díl – směsový materiál, převažuje PES

Vazba: - pletenina s PUR zátěrem - atlas

TECHNICKÝ NÁKRES:

PŘEDNÍ DÍL

ZADNÍ DÍL

NÁVRHY MODELŮ

FLEGMATIK

INTROVERT

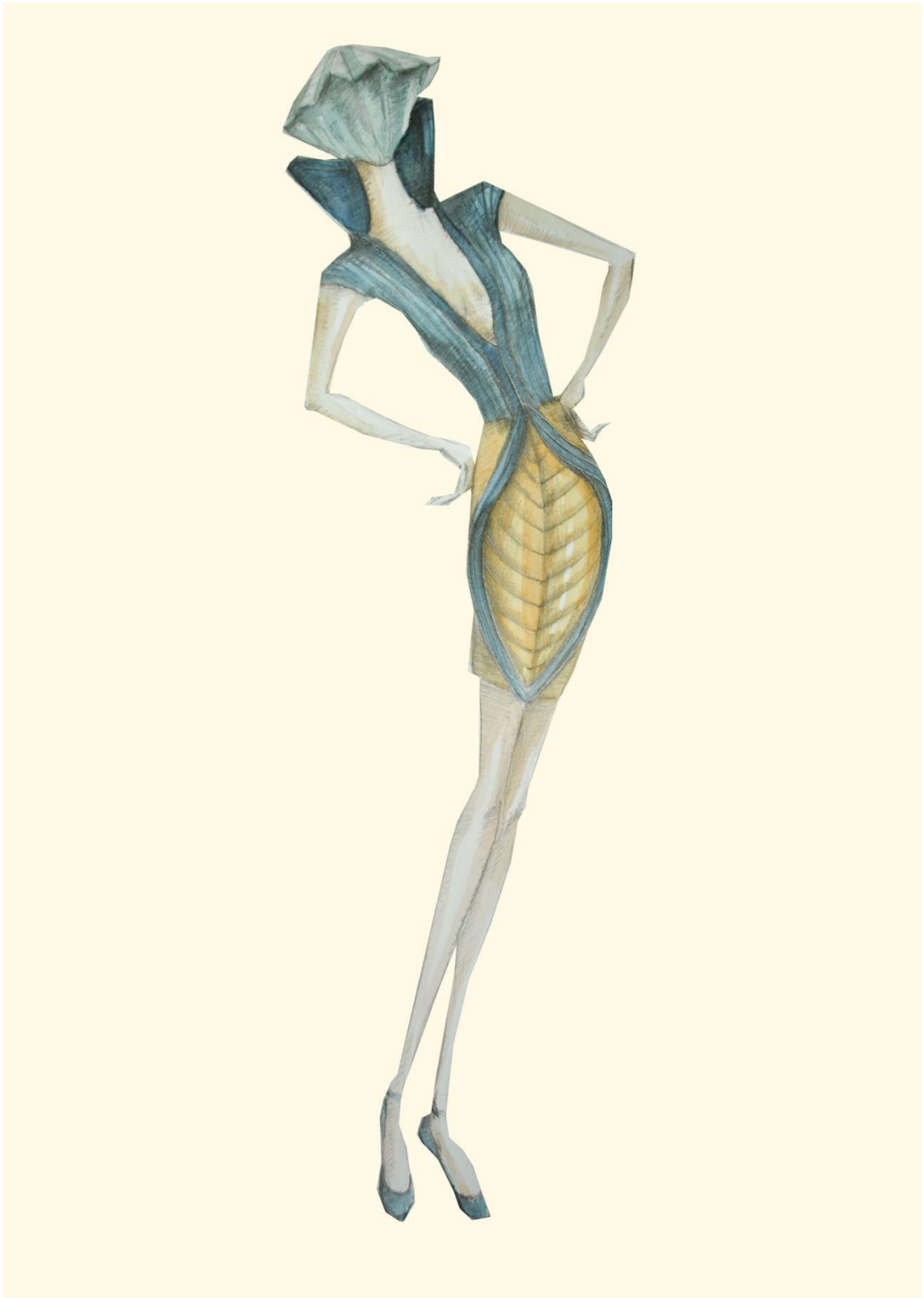
SANGVINIK

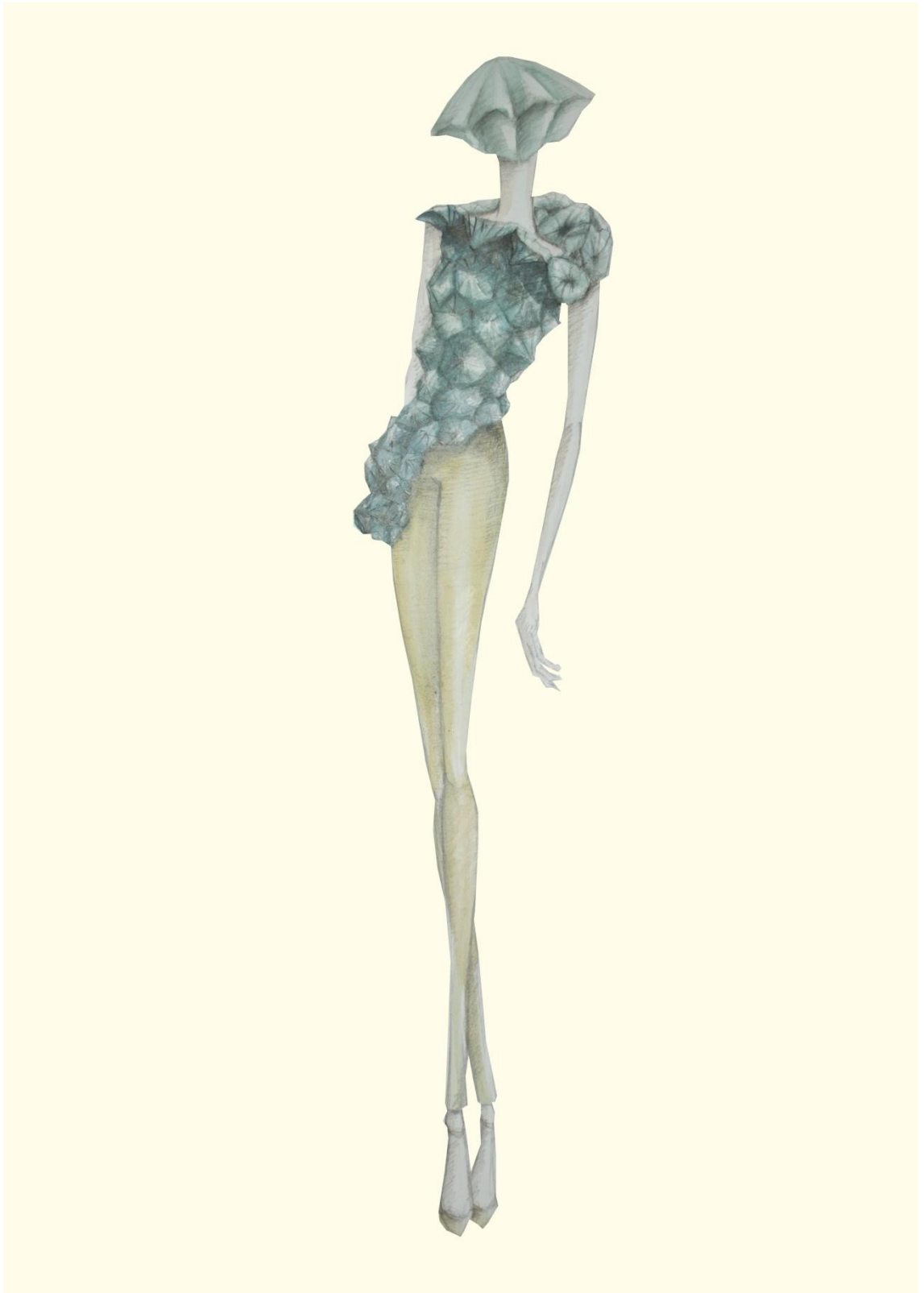
MELANCHOLIK

EXTROVERT

CHOLERIK

FOTODOKUMENTACE

ZÁVĚR

Tvoření celé kolekce bylo pro mě velikou výzvou. Nejprve jsem musela seskupit a propojit veškeré inspirační zdroje a aspekty tak, aby dávaly smysluplný a provázaný celek. Bylo to velmi zajímavé bádání a hledání všech možností a variací, než jsem se dopracovala ke konečným verzím, se kterými jsem se spokojila a zobrazila se mi v nich má myšlenka.

Nejsložitější bylo pro mě udržet ucelenost kolekce, jelikož každý model má být osobitý a jiný. Snažila jsem se docílit ucelenosti materiálem a celkovou strukturovaností na površích. Nejprovázanějším prvkem se stalo odšívání sámků. Sámký jsou využity jak jednoduchou formou, tak i modelací do různých tvarů.

V průběhu tvoření práce na kolekci pocítuji zlepšení a posun v několika sférách. V technologii šití a postupu vypracování, v práci s materiálem a uvědoměním si, že je podstatné udržet si myšlenku. Pokusit se jí převést do skutečné verze, nepolevovat v nárocích, hledat možné varianty a dotáhnout jí do zdárného konce.

BIBLIOGRAFIE

LITERATURA:

NAKONEČNÝ, M.: *Lexikon psychologie*, Praha, 1995

NAKONEČNÝ, M.: *Základy psychologie*, Praha, Akademia, 1998

MOJETTA, A.: *Atlas moří a oceánů*, Praha, Universum, 2005

KYBALOVÁ, L.: *Dějiny odívání – Renesance*, NLN, 1996

ZDROJE Z INTERNETU:

[clanek/konec-koralu](http://vtm.e15.cz/clanek/konec-koralu) citováno (12.5. 2013), dostupné z <http://vtm.e15.cz/clanek/konec-koralu>

cs.wikipedia.org

en.wikipedia.org

SEZNAM OBRÁZKOVÝCH PŘÍLOH:

^a www.architerials.com

^b www.nationalgeographic.com

^c www.ucmp.berkeley.edu

^d viz str. 27 – Kybalová, L.: *Dějiny odívání – Renesance*, NLN, 1996

^e mocoloco.com

^f www.pleatfarm.com

^g indulgy.com

^h forwardcouncil.com

ⁱ www.vogue.co.uk

^j langxen.wordpress.com